

Tréfák-adomák

Mire jó a lélekjelenlét?

— Fiúk — mondotta Krudy Gyula gyakran baráti körben — a legfontosabb dolog, hogy az ember bármilyen körülmények között is megőrizze a lélekjelenlétét!

Amikor a Gyapju-uccai színház leégett, a tüznél ott volt az öreg Perkátay bácsi is, aki arról volt híres, hogy mindig feltalálta magát, bármi bajban volt is. Perkátay bácsi most nyomban nyeregben volt. Felugrott az egyik bársonyszék tetéjére s onnan kiabált le a tolongó tömegbe:

— Urak, hölgyek! Mindenki maradjon a helyén! Nincs itt semmi veszély! Tessék leülni!

Krudy ilt egy kis szünetet tartott, hörpintett egyet a poharából, mire az egyik jelenlevő, akit izgattott a dolog, türelmetlenül megkérdezte:

— S mi lett aztán a Perkátay-val?

— Hogy mi lett? — kérdezte vissza hamiskásan mosolyogva Krudy

— Hát az lett, hogy az emberek csakugyan visszaültek a helyükre. S aztán Perkátay is, meg mindazok is, akik visszaültek, odaégtek.